

opinió | CARLES PÀRAMO I PONSETÍ. Regidor del grup municipal de CIU a Roses

Estació Nàutica

Han estat molts anys de feina callada, de bastir l'edifici, sense lluir abans d'hora, i ara, comença a ser el moment de posar-lo en els circuits que excel·leixen en la promoció

Només faltaria, veiem molt positiu el fet de l'adhesió de Roses a la xarxa de promoció turística Estació Nàutica. És un nou model que, de la mà d'en Miquel Gotanegra, president la junta de govern d'aquest nou organisme local de promoció turística, té totes les possibilitats d'èxit.

En Miquel aplega uns coneixements molt valuosos, la seva estirp correspon a la d'una família que representa, en si mateixa, la tradició turística rosinca. Ningú no els hi pot discutir el títol i en Miquel encarna tot el que de positiu té aquest fet inqüestionable.

L'altre gran valor que l'acompanya-rà sempre més és el d'haver estat regidor d'uns governs municipals que han portat Roses a convertir-se en el que és avui, una destinació turística de primer ordre.

En el discurs de presentació de l'ad-

hesió de Roses a la xarxa Estació Nàutica, en Miquel va pecar de modest, però les seves rialles somegueres el traïxen. Com no podia ser d'altra manera, va anar desgranant, un per un, els principals atractius que Roses avui pot oferir. Va estar institucional i no partidista. Quan anomenava o quan en les diapositives anaven apareixent els passejos, les platges, encara ben cuidades, els camins rurals i costaners oberts, el monuments recuperats, el mateix teatre i la resta d'infraestructures esportives i culturals, i el port esportiu, únic municipal a tot l'Estat. A cada referència a en Miquel li venia al cap tota la feina feta i a la boca un somriure, el que dóna la satisfacció de la feina ben feta.

A en Miquel li agrada la política, però en Miquel va saber ser institucional. No va deixar ni tan sols entreveure la seva participació personal en tot el que avui ens permet estar dins l'organisme Estació Nàutica. Ni les característiques físiques que ho permeten ni les jurídiques que emanen dels estatuts que les regeixen. La participació dels privats en la promoció de la vila, acompanyant i professionalitzant l'esforç municipal en la promoció turística casa perfectament és absolutament coherent amb el que hem defensat tant temps.

Prou que hem lluitat plegats per aconseguir aquesta implicació i només ell ho ha aconseguit. Només amb la seva col·laboració econòmica, els gestors turístics poden tenir una ascensió explícita quant al model promocional de la vila. En Miquel que, en la seva etapa de regidor de Turisme va aplicar tots els criteris d'austeritat i eficiència que practica a nivell empresarial, fa anys que ho té clar. Com té clar, i per això vàrem treballar fort, que cap establiment no es pot començar a promocionar sense estar preparat en els elements bàsics; els pobles, tampoc. Han estat molts anys de feina callada, de bastir l'edifici, sense lluir abans d'hora, i ara comença a ser el moment de posar-lo en els circuits que excel·leixen en la promoció.

Amic Miquel, tu saps que la feina no s'ha acabat i que els clients o visitants costa més de mantenir-los que no pas de conquerir-los, i vull recordar un aforisme que tu em vares transmetre: el turisme és com el foc, serveix per cuinar els nostres aliments, però si es descontrola, ens pot cremar tota la casa. Sostenibilitat no vol dir altra cosa que seny, contenció en el creixement, ordre, cohesió social, paisatge i identitat.

Per molts anys!